

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 12547/2023
30.01.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, др Илије Зиндовића, Марије Терзић и Зорана Хаџића, чланова већа, у правној ствари предлагача АА, ББ и ВВ сви из ..., чији је заједнички пуномоћник Далибор Димитријевић, адвокат из ..., против противника предлагача Града Краљева, кога заступа Градско правобранилаштво Града Краљева, ради утврђивања накнаде за експроприсану непокретност, одлучујући о ревизији предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Краљеву Гж 636/22 од 05.01.2023. године, у седници одржаној 30.01.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Краљеву Гж 636/22 од 05.01.2023. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија предлагача изјављена против решења Вишег суда у Краљеву Гж 636/22 од 05.01.2023. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Краљеву Р1 571/21(17) од 08.04.2022. године, ставом првим изреке, утврђена је новчана накнада за експроприсано земљиште означено као к.п. бр. .. КО Краљево, по култури њива 1. класе, површине 226 м² и к.п. бр. .. КО Краљево, по култури њива 1. класе, површине 13 м², у укупном износу од 4.724.176,00 динара. Ставом другим изреке, обавезан је противник предлагача да предлагачима на име накнаде за експроприсане непокретности ближе описане ставом првим изреке плати износ од 4.724.176,00 динара и то сваком предлагачу по 1.574.725,33 динара сразмерно њиховим уделима, са законском затезном каматом од 08.04.2022. године до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је противник предлагача да предлагачима као солидарним повериоцима на име трошкова ванпарничног поступка исплати износ од 978.250,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности одлуке о трошковима поступка до коначне исплате.

Решењем Вишег суда у Краљеву Гж 636/22 од 05.01.2023. године, одбијене су, као неосноване жалбе предлагача и противника предлагача и потврђено првостепено решење.

Против правноснажног решења донетог у другом степену предлагачи су благовремено изјавили ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи у смислу члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23), у вези са чланом 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку – ЗВП („Службени гласник РС“, бр. 45/13 ... 106/15), по оцени Врховног суда у овом случају нису испуњени законом прописани услови за одлучивање о ревизији предлагача, као о изузетно дозвољеној, јер није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе и ново тумачење права.

Побијаним решењем одлучено је о накнади за експроприсане непокретности, а ревизијом се указује да је потребно одлучити о ревизији, ради уједначавања судске праксе у примени члана 41. став 2. и 42. Закона о експропријацији односно начина одређивања висине тржишне вредности експроприсаних непокретности. У спроведеном поступку, нижестепени судови су тржишну вредност експроприсаних непокретности утврдили на начин који не одступа од правног схватања о одређивању висине накнаде за експроприсану непокретност у смислу члана 42. став 2. Закона о експропријацији („Службени гласник РС“, бр. 53/95, 23/01 и 20/09), који је изражен кроз одлуке Врховног касационог суда и Врховног суда у којима је одлучивано о одређивању накнаде за експроприсане непокретности са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом. Правилна примена права у споровима за одређивање накнаде за експроприсане непокретности, као у овој правној ствари, зависи од утврђеног чињеничног стања, због чега не постоји потреба за одлучивањем о ревизији предлагача, као о изузетно дозвољеној, са којих разлога је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тач. 4. и 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

Чланом 410. став 2. тачка 5. ЗПП, прописано је да је ревизија недозвољена ако је ревизија изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе (члан 403. ст. 1. и 3), осим из члана 404. овога закона.

Чланом 420. став 1. ЗПП, прописано је да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, ставом 2. истог члана да ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде, што значи да је условљена вредношћу предмета спора за изјављивање ревизије, прописаном чланом 403. став 2. ЗПП.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Предлог ради одређивања накнаде за експроприсану непокретност поднет је 21.07.2017. године, а одређен поднеском од 06.03.2018. године. Побиганом решењем потврђено је првостепено решење којим је одређена накнада за експроприсане непокретности у укупном износу од 4.724.176,00 динара и то сваком предлагачу од по 1.574.725,33 динара, а вредност побиганог дела је 425.311,71 динар (у односу на сваког предлагача од по 141.770,57 динара). У овој правној ствари предлагачи су обични супарничари. У погледу вредности предмета спора износи накнада се не сабирају, а за оцену о дозвољености ревизије меродавна је вредност предмета спора побиганог дела у односу на сваког предлагача понаособ.

Имајући у виду да се у овом случају ради о имовинскоправном спору, који се односи на новчано потраживање, да вредност предмета спора побиганог дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења предлога, то је ревизија предлагача недозвољена, са којих разлога је на основу члана 413. у вези члана 420. став 6. ЗПП и члана 30. став 2. ЗВП, Врховни суд одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић